

FOKUSI
Albania - Kosova

Seria C
Kisha e Krishtit

FOKUSI – Seria C

Kisha e Krishtit

Tabela e përmbajtjes

Tema e parë: Të lidhur në unitet	2
Tema e dytë: Dëshirë dhe pritje	11
Tema e tretë: Dashuria dhe singëriteti	18
Tema e katërt: Mikpritje dhe një qëndrim i hapur	25
Tema e pestë: Ndani dhe shërbeni së bashku	33

Tema e parë: Të lidhur në unitet

Të lidhur në unitet

Lutje

Falënderojmë Zotin që na bashkoi dhe lutemi për praninë e Zotit në këtë takim dhe udhëzimin e tij gjatë kësaj bisede.

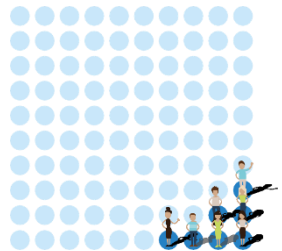
Njohja

Ne do ta përdorim këtë libër për të folur rreth asaj se çfarë do të thotë të jesh kishë së bashku. Por së pari është mirë të njihemi pak më mirë. Ju lutem, zgjidhni fjalën që ju pëlqen më shumë (që ka të bëjë me pjesën e të qenit kishë) :

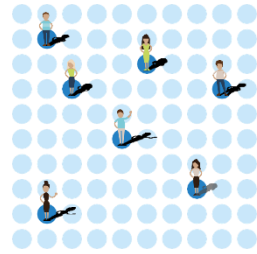
- a. Adhurimi
- b. Lutjet
- c. Dëshmitë
- d. Leximi i Biblës
- e. Predikimi
- f. Festimi i Darkës së Zotit
- g. Oferta
- h. Komuniteti me besimtarë të tjerë
- i. Bekimi në fund të shërbesës

Kisha: Të jesh së bashku dhe të shpërndarë.

Një herë në javë (zakonisht të dielën) mblihdemi si besimtarë në një shërbesë në kishë. Mbledhja së bashku duket si simboli i parë. Ne “izolohemi” për pak, këndojmë, lutemi dhe dëgjojmë Fjalën e Zotit. Adhurimi i Perëndisë dhe mësimi nga Bibla së bashku forcon ndjenjën tonë të përkatësisë. Pavarësisht se sa të ndryshëm mund të jemi.

Pjesën tjetër të javës, ne si Kishë jemi të shpërndarë në shoqëri. Ne shkojmë në shkollë ose punojmë për shembull si punëtorë ndërtimi, mësues, shitës, prindër, mjekë, roje, pastrues ose infermierë. Në ato momente nuk jemi bashkë si besimtarë por jemi të shpërndarë në shoqëri, ashtu si në simbolin e dytë. Ne mund ta bëjmë punën tonë në emrin e Jezusit. Kështu i përdorim dhuratat dhe burimet tona për të gjithë shoqërinë.

Si të krishterë, ne përfaqësojmë Krishtin në vendin tonë të punës dhe në shoqëri. Ndonjëherë duhet kreativitet për ta bërë këtë në një mënyrë të mirë. Shpesh nuk ka udhëzime të qarta. Ndonjëherë mund të ndihemi sikur jemi vetëm. Kisha nuk na ndihmon gjithmonë në situata të tilla me një përgjigje të qartë se si të sillemi. Nëse gjithçka shkon mirë, të dielave, kur jemi mbledhur së bashku si kishë, ne jemi të pajisur për të jetuar sipas besimit tonë edhe gjatë punës sonë dhe takimeve tona me jobesimtarët. Jeta jonë në shoqëri ofron shumë mundësi për t'u treguar të tjerëve diçka për Jezusin. Aty takojmë shpesh njerëz të ndryshëm që ende nuk e njohin Atë.

Lexoni Biblën

Efesianëve 4:1-6, 11-16

1. Unë, pra, i burgosuri për Zotin, ju bëj thirrje që të ecni denjësisht sipas thirrjes për të cilën u thirrët, 2. me çdo përlulesi e zemërbutësi, me durim, duke e duruar njëri-tjetrin në dashuri, 3. duke u përpjekur të ruani unitetin e Frymës në lidhjen e paqes. 4. Është një trup i vetëm dhe një Frymë i vetëm, sikurse ju u thirrët në shpërndarje të thirrjes suaj. 5. Është një Zot i vetëm, një besim i vetëm, një pagëzim i vetëm, 6. një Perëndi i vetëm dhe Atë i të gjithëve, që është përmbi të gjithë, në mes të të gjithëve dhe në ju të gjithë.

11. Dhe ai vetë i dha disa si apostuj, të tjerë si profetë, të tjerë si ungjilltarë dhe të tjerë si barinj e mësues, 12. për përsosjen e shenjtoreve, për veprën e shërbimit dhe për ndërtimin e trupit të Krishtit, 13. derisa të arrijmë të gjithë te uniteti i besimit dhe të njohjes së Birit të Perëndisë, te një njeri i përsosur, në masën e shtatit të plotësisë së Krishtit, 14. që të mos jemi më foshnja, të lëkundur dhe të transportuar nga çdo erë doktrineje, nga mashtrimi i njerëzve, nga dinakëria e tyre nëpërmjet gënjeshtreve të gabimit, 15. por, duke thënë të vërtetën me dashuri, të rritemi në çdo gjë drejt atij që është kreu, Krishti. 16. Prej të cilit gjithë trupi, i lidhur mirë dhe i bashkuar, me anë të kontributit që jep çdo gjymtyrë dhe sipas forcës së çdo pjese të veçantë, shkakton rritjen e trupit, për ndërtimin e vetes së tij në dashuri.

Pyetja 1

Pali flet për kishën si trupi i Krishtit.

- a. Çfarë gjymtyrësh ka një trup?
- b. Kush në kishën tuaj është pak a shumë si një "kokë", apo një "dorë", një "gojë", një "këmbë", një "sy"?
- c. Cila pjesë e trupit e përshkruan më mirë rolin tuaj personalë në kishë?

Letra e Efesianëve

Pali ndoshta e shkroi këtë letër në vitin 60 pas Krishtit, kur ishte me arrest shtëpie në Romë. Prandaj në fjalët hyrëse ai e quan veten të burgosur (v. 1). Kjo letër drejtuar kishës në Efes nuk ka të bëjë me gabime të veçanta në kishë, është më shumë një udhëzim i përgjithshëm rreth mësimëve dhe qëllimeve të larta që Perëndia ka vendosur për kishën.

Në tre kapitujt e parë, Pali flet për atë që Perëndia ka bërë nëpërmjet Krishtit: Ai ka formuar një popull të ri - hebrenj dhe johebrej së

bashku, Ai ka shembur murin e ndarjes që i kishte ndarë (2:14) dhe i kishte vënë të dy "në një trup të vetëm, të pajtuar me Perëndinë" (2:16). Nga kapitulli i katërt ai përshkruan se si mund t'i përgjigjemi kësaj me jetën tonë. Ky është një urdhër i rëndësishëm: theksi nuk është në përpjekjet tona, por në atë që Perëndia ka bërë në Krishtin. "Me hirin je i shpëtuar" (2:4). Pali lutet që Krishti të banojë në ne nëpërmjet besimit (3:17). Dhe kjo lidhje me Krishtin na bën njerëz të ndryshëm.

Unitet

Pali thotë se thirrja e Perëndisë kërkon një mënyrë jetese që përputhet me të (v. 1): përulësi, butësi, durim dhe dashuri (v. 2). Kjo forcon lidhjen dhe unitetin në kishë (v. 3). Ne nuk mund ta organizojmë vetë atë unitet, Perëndia na bën një nëpërmjet Frymës së tij. Kisha është vendi ku Zoti na ka dhënë njëri-tjetrit, na ka lidhur bashkë. Një imazh i bukur është imazhi i një trupi (v. 4). Të gjitha gjymtyrët janë të pandashme (1 Kor 12:12-30). Pali e themelon këtë unitet edhe më thellë: në vetë Perëndinë trini: një Frymë, një Zot (kyrios, që është Krishti), një Perëndi dhe Atë (v. 6). Të krishterët janë të bashkuar në një shpresë të së ardhmes me Krishtin (v. 4), në një besim dhe një pagëzim (v. 5). Në total ai e përdor fjalën "një" shtatë herë. Nuk mund ta theksosh më fort unitetin e kishës.

Pyetja 2

Pagëzimi i lidh besimtarët me Krishtin dhe në të njëjtën kohë me anëtarët e tjerë të Kishës.

- Sa kohë keni që jeni pagëzuar?
- Çfarë do të thotë për ju pagëzimi?
- Si e përjetoni marrëdhënien me të tjerët brenda kishës suaj?

Pyetja 3

Fryma e Zotit jep unitet, por edhe ne duhet të bashkëpunojmë për këtë. Në disa kisha nuk ka shumë lidhje midis besimtarëve dhe duket sikur pak a shumë secili jeton jetën e tij, pa pasur një jetë në bashkësi.

Shikoni fotot e trupit. Në figurën 1, pjesët e trupit janë të lidhura. Në foton 2 ato nuk janë të lidhura.

- A është kisha juaj e krahasueshme me figurën 1 ose 2?
- Cilat janë pengesat apo sfidat më të mëdha për unitetin brenda kishës suaj?
- Jepni disa shembuj.

1

2

Vargjet 11-15 janë të vështira për t'u kuptuar, sepse Pali e bëri atë një fjali të gjatë. Ai fillon duke përshkruar atë që Krishti na jep neve: njerëz me talente dhe shërbime të ndryshme:

- apostuj (njerëz me thirrje ungjillëzuese),
- profetët (njerëzit që na ndihmojnë të dëgjojmë Zotin),
- ungjilltarët (njerëzit që tregojnë për Zotin),
- barinj (kujdes baritor)
- mësuesit (v. 11).

Të gjithë këta janë njerëz me një përgjegjësi të veçantë në kishë. Njerëz të përdorur nga Perëndia për të pajisur anëtarët e kishës. (v. 12). Mësimdhënia, kujdesi baritor dhe ungjillëzimi nuk u jepen thjesht atyre, por ata inkurajojnë anëtarët e tjerë të kishës që të marrin pjesë vetë dhe t'i shërbejnë Perëndisë në vendin ku Ai i ka thirrur.

Pyetja 4

- Si janë të ndara përgjegjësitë në kishën tuaj? A ka disa udhëheqësi (këshilli i kishës), apo pastori bën pothuajse gjithçka vetë?
- Cilat detyra që po bën pastori tani mund të merren përsipër nga anëtarë të tjerë të kishës?
- Si mund të pajisen anëtarët e tjerë të kishës për të marrë më shumë përgjegjësi për detyra të caktuara?

Pyetja 5

Çdo pjesë e trupit kontribuon në rritjen e trupit. Ju gjithashtu keni një rol në kishë. Çfarë kontribuoni në rritjen e “trupit” të kishës? A jeni kryesisht:

- Një dorë
- Një këmbë
- Një gojë
- Një sy
- Një vesh
- Një hundë
- .....?

1 e Korintasve 12:12-29

Bibla Shqip

Sepse ashtu si trupi është një, por ka shumë gjymtyrë, dhe të gjitha gjymtyrët e të njëjtit trup, megjithëse janë shumë, formojnë një trup të vetëm, kështu është edhe Krishti. Sepse...

Ndarja e tregimeve

Charles dhe Steven

Në vitin 1994 ndodhi një gjenocid i tmerrshëm në Ruandë. Gati një milion ruandazë janë vrarë nga milicinë dhe fqinjët e tyre. Ringjallja e papritur e urrejtjes midis njërës fis (Hutsi) dhe tjetrit (Tutsi) përfundon në një gjakderdhje masive. Dhe se deri atëherë, për shembull, njerëzit kishin kënduar krah për krah në të njëjtin kor kishe. Vite më vonë, një vrasës dhe një viktimë tregojnë gjatë një programi në kishën lokale historinë e tyre. Charles tregon:

“Kur isha i ri nuk e njihja Zotin. Kur në prill 1994 dhuna shpërtheu dhe njerëzit thirrën njëri-tjetrin për të vrarë Tutsi-t, u bashkova menjëherë në një grup. Kisha një “shtyrje” për të vrarë, sepse në sytë tanë Tutsi-t ishin njerëz të këqij”.

Në fund të luftës, Charles u burgos në një kamp burgu. Shëndeti i tij u përkeqësua atje. “Kur hyra, peshoja 70 kilogramë, kur dola isha vetëm 40 kile.” Mënyra e keqe e trajtimit të tij vetëm sa e rriti urrejtjen e tij për Tutsi-t. Pas disa vitesh, qeveria futi sistemin e drejtësisë popullore. Vrasësit duhej të ktheheshin në fshatin e tyre dhe u përballën me historitë e viktimave. Pastaj ata duhej të rrëfenin atë që kishin bërë. Komuniteti më pas shpiku shërbim komunitar për ta. Charles nuk tha të vërtetën gjatë atij gjyqi; ai rrëfeu se kishte vrarë vetëm një qenie njerëzore, kur në realitet kishte shumë më tepër. Prandaj ai duhej të kthehej në burg.

Përparimi në jetën e Charles erdhi pasi ai dëgjoi një të burgosur të fliste për atë që Zoti kishte bërë në jetën e tij. Më pas ai ndryshoi dhe vendosi të rrëfejë të gjithë fajin. Fryma e Shenjtë e bindi për mëkatet e tij. Kjo do të thoshte se edhe ai duhej të kthehej te Steven. Steven i kishte mbijetuar gjenocidit dhe ndërkohë ishte bërë pastor në fshat. Charles kishte vrarë 200 lopë nga familja e Steven - Kjo është një vlerë e madhe! Dhe Charles do të kishte dashur të kishte vrarë vetë Steven.

Kur Charles u kthye pas gjithë këtyre viteve, e kishte të vështirë të mernte guximin. Por Steven e la të hynte. Charles u ul pranë derës që të mund të ikte. "Isha i tmerruar," thotë ai. Por gjithçka që bëri Steven ishte të pranonte rrëfimin e fajit të Charles. Steven pa se pikëllimi dhe pendimi i Charles ishte i vërtetë.

Tani ata mund ta duan përsëri njëri-tjetrin. Ata ndihmojnë njëri-tjetrin dhe të tjerët në kishën e krishterë. Me gjithë humnerën e madhe, e cila nuk mund të kapërcehej në mënyrë njerëzore, Zoti dha unitet dhe dashuri në kishë. Kjo jep shpresë për të ardhmen!

Në lëvizje

1. Në historinë e Charles dhe Steven, si i dalloni fjalët për të cilat folëm sot:
  - Përulësi
  - Butësi
  - Durim
  - Tolerancë
  - Dashuri

Në lëvizje

2. Cila nga 5 fjalët e mësipërme mendoni se është më e nevojshme në kishën tuaj?
3. Zgjidhni vetë fjalën në të cilën ju personalisht dëshironi të rriteni më shumë. Mendoni për këtë fjalë gjatë javës së ardhshme dhe përpiquni të mendoni për shembuj konkretë për të.

Lutje

Pyesni paraprakisht nëse dikush ka falënderime specifike ose pika lutjeje.

Falënderoni Perëndinë për Frymën e tij që ju ndihmon të rriteni në unitet. Kërkojini Atij që t'ju ndihmojë të përvetësoni qëndrimin e duhur ndaj njëri-tjetrit në kishë dhe jashtë saj.

Tema e dytë: Dëshirë dhe pritje

Dëshirë dhe pritje

Lutje

Falënderoni Zotin për mundësitë që Ai dha në periudhën e kaluar për të qenë një kishë së bashku. Lutuni për situata që mund të kërcënojnë unitetin në Kishë. Së fundi, lutuni për praninë e Zotit në këtë takim dhe për udhëheqjen e tij në këtë bisedë.

Ndarja e tregimeve

Në fund të takimit të fundit ju morët një fjalë dhe menduat për shembuj konkretë se si mund të rritet ose përmirësohet ai aspekt i të qenit kishë.

- Çfarë fjalë është ajo dhe çfarë shembujsh keni nxjerrë?

PO, NJË DITË NË OBORRET E TUA
VLEN MË TEPËR SE NJË MIJË GJETIU;
MUA MË PËLQEN MË TEPËR TË
QËNDROJ NË PRAGUN E SHTËPISË SË
PERËNDISË TIM, SE SA TË BANOJ NË
ÇADRAT E TË PABESËVE.

Lexoni Biblën

Psalmi 84

1 Oh, sa të dashura janë banesat e tua, o Zot i ushtrive!
 2 Shpirti im dëshiron me zjarr dhe shkrihet për oborret e Zotit;
 zemra ime dhe mishi im i dërgojnë britma gëzimi Perëndisë të
 gjallë. 3 Edhe rabecka gjen një shtëpi dhe dallëndyshja një fole, ku
 të vërë të vegjëlit e saj pranë altarëve të tu, o Zot i ushtrive,
 Mbreti im dhe Perëndia im. 4 Lum ata që banojnë në shtëpinë
 tënde dhe të lëvdojnë vazhdimisht.
 5 Lum ata që e vënë forcën e tyre te ti dhe kanë në zemër rrugët e
 tua! 6 Kur kalojnë luginën e Bakas, e shndërrojnë atë në një vend
 burimesh, dhe shiu i parë e mbulon me bekime.
 7 Ata kalojnë nga një forcë te tjetra dhe në fund paraqiten para
 Perëndisë në Sion. 8 O Zot, Perëndi i ushtrive, dëgjo lutjen time;
 vëri veshin, o Perëndi i Jakobit.
 9 Shiko, o Perëndi, mburojën tonë, dhe shiko fytyrën e të vajosurit
 tënd. 10 Po, një ditë në oborret e tua vlen më tepër se një mijë
 gjetiu; mua më pëlqen më tepër të qëndroj në pragun e shtëpisë
 së Perëndisë tim, se sa të banoj në çadrat e të pabesëve. 11 Sepse
 Zoti Perëndi është diell dhe mburojë; Zoti do të japë hir dhe lavdi;
 ai nuk u refuzon asnjë të mirë atyre që ecin drejt. 12 O Zot i
 ushtrive, lum njeriu që ka besim te ti!

Pyetja 1

Ashtu si psalmet e tjera, Psalmi 84 përdor shumë gjuhë vizuale.
 Lexoni përsëri psalmin për veten tuaj.

- Për cilat imazhe lexoni në këtë psalm?

Hyrje

A ju pëlqen të shkoni në kishë çdo javë? Sigurisht që të gjithë e dimë se është e rëndësishme të takohemi rregullisht si kishë, por ndonjëherë kemi shumë gjëra të tjera që kërkojnë vëmendjen tonë.

Një misionar që shkoi në një zonë ku pothuajse askush nuk e njihte Perëndinë dhe ku nuk kishte kishë, tha se ishte pikërisht në atë vend ku e kuptoi plotësisht se sa e rëndësishme ishte për të që të mund të mblidhej me besimtarët e tjerë në shtëpinë e Perëndisë. Në fushën e misionit, ai u ndje i vetëm. Ai kishte mall për një vend ku të mblidhej me besimtarët e tjerë. Sot bëhet fjalë për atë dëshirë.

Malli

Psalmi 84 është një psalm i njohur. Ndoshta ishte shkruar nga një levit që zakonisht shërbente në tempull, por tani nuk pranohej në shtëpinë e Perëndisë. Në këtë poezi ai shpreh se si dëshiron të jetë sërish pranë Zotit. Ai kujton se sa i bukur është vendi ku banon Perëndia, Perëndia i qiellit dhe i tokës (v. 2). Shpirti, zemra dhe trupi i tij, me pak fjalë, e gjithë qenia e tij dëshiron aq shumë sa ai është gati të dorëzohet. Ai i dërgon britma gëzimi Perëndisë së gjallë (v. 2).

Madje, shkrimtari shikon me njëfarë xhelozie harabelin dhe dallëndyshen që kanë ndërtuar foletë e tyre në oborret e tempullit dhe për këtë arsye lejohen të banojnë atje (v. 3). "Të bekuar" ai i quan ata që banojnë me Perëndinë. Prandaj ata mund të lavdërojnë gjithmonë Zotin e kësaj shtëpie (v. 4). Shkrimtari do ta pëlqente edhe këtë: qoftë në prag për një ditë (v. 10).

Pyetja 2

- a. A mund të kujtoni momente në jetën tuaj kur keni dëshiruar vërtet praninë e Zotit?
- b. Kur dhe në çfarë rrethanash keni qenë?

I bekuar

Shkrimtari i Psalmi 84 ndihet si një pelegrin. Ai ka besim se Perëndia do ta bekojë dhe do t'i tregojë rrugën (v. 5). Gjatë rrugës, pelegrinët duhet të presin rajone të thata dhe fatkeqësi, ndoshta periudha sëmundjesh ose humbjeje. Por përmes vuajtjeve, bekimi bie si shi (v. 6). Shkrimtari i kërkon Perëndisë që ta dëgjojë atë (v. 8). Ai dëshiron të jetë me Zotin, në shtëpinë e tij. Edhe nëse vetëm për një çast në një vend të përlulur (v. 10). Ai e kupton se edhe pozicioni më i ulët në jetë, por afër Zotit është pafundësisht më i pasur se një jetë luksoze pa Perëndinë (v. 11). Kjo nuk është ekzagjerim, thotë ai, sepse Zoti është burimi i jetës (dielli). Zoti mbron si një mburojë dhe u jep nder e hir atyre që i përkasin Atij. Ai që beson te Perëndia është i bekuar (v. 12).

Në Dhiatën e Re ne shohim edhe më qartë atë që Perëndia u jep atyre që besojnë tek Ai: "Si do të na japë të gjitha gjërat ai që nuk kurseu as Birin e tij, por na dorëzoi për të gjithë ne?" (Romakëve 8:32).

Kisha si një vend për të praktikuar

Malli për Zotin nuk vjen gjithmonë natyrshëm, por duhet edhe të praktikohet. Kisha luan një rol të rëndësishëm në këtë. Psalmi 122 thotë: "Eja, shko me ne". Në shtëpinë e Zotit mund të inkurajoni dhe entuziazmoni njëri-tjetrin, në mënyrë që më pas të dilni përsëri si njerëz të frymëzuar. Shërbesa që bëhet në kishë gjithashtu ka

ndikim në ecjen tuaj me Zotin. Këndimi, lutja, predikimi, pagëzimi dhe bashkësia janë të gjitha aspekte që na lidhin me Zotin dhe me njëri-tjetrin. Pra, është shumë e rëndësishme të ndiqni rregullisht mbledhjet e kishës, edhe kur jeni të zënë ose nuk keni shumë dëshirë.

Pyetja 3

- a. Shkrimtari i këtij psalmi thotë se e gjithë lumturia e botës nuk mund të konkurojë me praninë e Zotit. Si është me ju? Apo lumturia juaj ndonjëherë është edhe në gjëra të tjera?
- b. Në kishë (shtëpia e Zotit) takojmë Zotin dhe njëri-tjetrin. Ne ndajmë besimin, gëzimet dhe shqetësimet tona. Në këtë mënyrë ne rritemi së bashku në unitet dhe në bashkësi. Çfarë mendoni se do të përjetojë më shumë dikush që hyn në kishën tuaj për herë të parë?

Ndarja e tregimeve

Shikoni videon e një shërbese në një kishë në Egjipt dhe më pas diskutoni pyetjen më poshtë.

Kishat e reja po shfaqen në të gjithë botën. Besimtarët vijnë me të gjitha llojet e mënyrave krijuese për t'u takuar me njëri-tjetrin, edhe nëse kjo ndonjëherë është e vështirë për shembull, për shkak të kufizimeve të qeverisë.

1. Pse mendoni se është kaq e rëndësishme që këta besimtarë të jenë në gjendje të kryejnë rregullisht një shërbesë në kishë së bashku?

2. Çfarë mund të mësojmë nga këmbëngulja e tyre?
3. Në Shqipëri/Kosovë është e vështirë për disa njerëz të pranojnë që ju mund të përjetoni praninë e Zotit në një ndërtesë të thjeshtë kishe, si një banesë apo shtëpi. Ata mendojnë se Zoti është veçanërisht i pranishëm në katedrale dhe kisha të bukura. Çfarë do të dëshironit t'u thoshit atyre?

Në lëvizje

Gjatë javës së ardhshme, mendoni për situatat e mëposhtme:

- a. A njihni njerëz në qytetin/fshatin tuaj që do të donin të vinin në kishë, por nuk mund të vijnë për arsye të ndryshme, p.sh. sepse ata:
  - Nuk kanë transport
  - Janë të sëmurë
  - Kanë frikë nga ajo që do të thoshte familja e tyre
  - ..... (një arsye tjetër)
 Si mund t'i ndihmoni ata që të mund të përjetojnë ende praninë e Perëndisë rregullisht?

- b. A njihni njerëz që vinin në kishë më parë, por nuk kanë ardhur për një kohë të gjatë tani? Përpiquni të diskutoni me ta se si e përjetojnë ata tani praninë e Perëndisë në jetën e tyre.

Lutje

Pyesni paraprakisht nëse dikush ka falënderime specifike ose pika lutjeje. Falënderoni Perëndinë që patët mundësinë të shkoni në kishë dhe që mund të përjetoni afërsinë e Perëndisë.

Lutuni që Perëndia të udhëheqë më shumë njerëz që nuk janë (ose nuk po e vizitojnë më) shtëpinë e tij në kishë.

Tema e tretë: Dashuria dhe sinqeriteti

Dashuria dhe sinqeriteti

Lutje

Falënderoni Zotin që ju bashkoi këtu dhe përmendni disa pika konkrete falënderimi dhe lutjeje.

Lutuni gjithashtu për ata që e kanë të vështirë të ndjekin shërbesat e kishës ose aktivitete të tjera të kishës. Së fundmi, lutuni për praninë e Zotit në këtë takim dhe për udhëzimin e tij në këtë bisedë.

Ndarja e tregimeve

a. Në fund të takimit të fundit, ne menduam se si mund të bëjmë diçka për njerëzit që nuk mundën ose nuk duan të shkojnë më në kishë. Për shembull sepse ata:

- Nuk kanë transport
- Janë të sëmurë
- Kanë frikë nga ajo që do të thoshte familja e tyre
- ..... (një arsye tjetër)

Si mund t'i ndihmojmë ata që të mund të përjetojnë rregullisht praninë e Perëndisë?

b. Javën e kaluar, kush prej jush ka folur me dikë që vinte në kishë më parë, por jo tani? Si e përjetojnë ata praninë e Perëndisë në jetën e tyre tani?

Hyrje

Supozoni se ka një sondazh mbi pyetjen: “Si i dalloni njerëzit që i përkasin Jezusit?” Cila mendoni se do të ishte përgjigja më e zakonshme? Vetë Jezusi ishte shumë i qartë për këtë: "Nga kjo do ta dinë të gjithë se jeni dishepujt e mi, nëse keni dashuri për njëritjetrin." (Gjoni 13:35). A do të kishin dhënë shumë njerëz "dashuri" në përgjigje të sondazhit?

Ne flasim pikërisht për këtë në këtë temë të tretë: kisha si një vend ku është dashuria. Për disa, kjo mund të tingëllojë si një gjë e natyrshme. Për të tjerët, dashuria nuk është sigurisht fjala e parë që i vjen në mendje kur mendojnë për kishën e tyre. Realiteti i të qenit kishë ndonjëherë është i padisiplinuar dhe i ndërlikuar. Njerëzit ndonjëherë janë kaq të ndryshëm. Ndonjëherë ne shkojmë plotësisht në rrugën tonë. Atëherë, si të kthehemi tek ajo që tha Jezusi: me dashuri do të njiheni si dishepujt e mi? Në kishë ne mund të praktikojmë takime zemër më zemër. Në pjesën e Biblës që diskutojmë, Romakëve 12:9-18, kjo është paraqitur shumë konkretisht dhe praktikisht.

Lexoni Biblën

Romakëve 12:9-18

9 Dashuria le të mos jetë me hipokrizi; urreni të keqen dhe ngjituni pas së mirës.

10 Duajeni njeri tjetrin me dashuri vëllazërore; në nderim tregoni kujdes njeri me tjetrin.

11 Mos u tregoni të përtuar në zell; jini të zjarrtë në frymë, shërbejini Perëndisë,

12 të gëzuar në shpresë, të qëndrueshëm në shtrëngime, këmbëngulës në lutje;

13 ndihmoni për nevojat e shenjtorëve, jini mikpritës.

14 Bekoni ata që ju përndjekin, bekonit dhe mos mallkonit.

15 Gëzohuni me ata që gëzohen, dhe qani me ata që qajnë.
 16 Kini të njëjtat mendime njeri me tjetrin; mos lakmoni për lart, por rrini me të përunjurit; mos e mbani veten për të mençur.
 17 Mos ia ktheni kurrkujt të keqen me të keqe, kërkoni të bëni të mirën përpara gjithë njerëzve.
 18 Po të jetë e mundur dhe aq sa varet prej jush, jetoni në paqe me gjithë njerëzit.

Pyetja 1

Lexojeni sërish me kujdes pasazhin e Biblës.

Cili varg mendoni se do të ishte këshillë më e rëndësishme për kishën tuaj? Pse?

Të jesh real

Jo pa arsye ky pasazh biblik fillon me sinqeritet. Dashuria duhet të vijë nga zemra, jo të jetë hipokrite. Me sa duket kjo ndodh: një mirësi e shtirur, pa u menduar. Dashuria e sinqertë do të thotë të largohesh nga e keqja dhe të duash të bësh mirë.

Të duash është ndryshe nga thjesht të pëlqesh dhe të pranosh gjithçka nga një person tjetër. Vetë Jezusi e tregoi këtë qartë duke e urreyer mëkatin dhe duke dashur mëkatarin. Ndonjëherë mund të jetë e nevojshme të korrigjoni një tjetër nga dashuria, sepse ju e dini se ajo që ai po bën nuk është e drejtë. Vetëm mendoni për edukimin e një fëmije: një fëmijë duhet të mësojë se çfarë është e mirë apo e keqe. Në fakt, një fëmijë që nuk e mëson këtë, nuk rritet me dashuri, por lihet në vetvete. Ai nuk do të mësojë të merret me disiplinën apo zhgënjimin.

Duajeni njëri-tjetrin

Në vargun 10 ka përsëri një nxitje për dashuri. Këtu Pali e quan dashuri vëllazërore (filadelfia), dashuria që ekziston midis të afërmve ose miqve shumë të ngushtë. Kjo është shpesh dashuri, e cila ka një kosto. Për shumicën e anëtarëve të kishës, kjo nuk është e vështirë për t'u dashur, por ne mund të mos i duam lehtë njerëzit për një sërë arsyesh. Ne mund ta bëjmë këtë vetëm nëse na bën përshtypje dashuria e Perëndisë për ne (shih p.sh. 1 Gjonit 4:7-11).

Pyetja 2

- a. A mendoni se kisha juaj është një vend ku mund të ndjeni dashuri? Si e vëreni këtë (apo nuk e vëreni këtë)?
- b. A mund të jepni një shembull që ju vetë jeni ndjerë “të dashur” nga besimtarët e tjerë të kishës?
- c. Dashuria e vërtetë ndonjëherë mund të marrë sakrificë. Çfarë sakrificash mund të bëni për t'i treguar dikujt tjetër në kishë se ai është i vlefshëm dhe që të tjerët e duan?

Përlësi

Në vargun 10 thotë: “Të paraprinë njëri-tjetrin në nderim.” Kjo lidhet me vargun 16: “Mos u përpigni për gjërat e larta, por jini me të përlulurit. Mos jini të urtë në sytë tuaj.” Çfarë njohurie për natyrën njerëzore është e dukshme nga fjalitë që vijnë (v. 17-18). Shumë shpesh marrëdhëniet e ndërsjella prishen, sepse njëri ndihet më i rëndësishëm se tjetri. Ose sepse njerëzit mendojnë se janë lënë pas dore, sepse nuk marrin nderin apo pozicionin që besojnë se u takon. Pali i bën thirrje kishës që të dëshirojë vetëm të jetë e para në nderimin dhe shërbimin e të tjerëve.

Përlësia nuk shihet si një gjë pozitive nga shumë njerëz në ditët tona. Ndonjëherë shihet si pasiguri. Është në kundërshtim me vetë-zhvillimin që është bërë kaq i rëndësishëm në shoqërinë tonë.

Pyetja 3

- a. A mund të jepni shembuj të përlësisë?
- b. Çfarë do t'u thonit njerëzve që thonë: "Unë nuk mund të jem i përlulur, sepse thjeshtë nuk kam atë lloj karakteri".

Lidhshmëria

“Jini të një mendjeje mes jush” (v. 16). Kjo fjalë ishte qendrore në temën e parë të këtij libri, por edhe këtu nënvizohet nga Pali. Këtu ai u bën thirrje të krishterëve në Romë që të jenë të vetëdijshëm për nevojën e të tjerëve, të ndajnë dhe të kenë empati me njëri-tjetrin (v. 13, 15). Ai u thotë njerëzve: vendoseni veten në pozicionin e tjetrit. Pastaj ju përpigjeni të ndjeni atë që ndjen dikush tjetër. Edhe Jezusi qau me ata që qanin.

Ajo që shkruan Pali këtu na kujton 1 Korintasve 12, ku flet për kishën si trup: nëse një pjesë e trupit ka dhimbje, i gjithë trupi vuan. Kaq e thellë është lidhja. Në kohën tonë kur individualizmi ecën krah për krah më shumë me vetminë, është pikërisht ky unitet dhe kjo dashuri në kishë që u bën thirrje njerëzve. Kjo është veçanërisht e vërtetë për jobesimtarët. Nëse gjithçka shkon mirë, kisha nuk është e mbyllur, por përkundrazi shumë e hapur: zbatohu për mikpritjen (v. 13). Hapni jetën tuaj, shtëpinë tuaj, njëri-tjetrit dhe të tjerëve.

Ndarja e tregimeve

Ne shohim videon e një lypsi të ulur në derën e kishës ndërsa fillon shërbesa në kishë. Disa i ofrojnë ndihmë, disa e neglizhojnë... Por sa mirë e njohin njëri-tjetrin këta njerëz?

Dashuria e paqtë

Dashuria e vërtetë është e ndryshme nga marrëzia apo naiviteti. Në këtë botë, përveç dashurisë, ka edhe urrejtje dhe armiqësi. Jo të gjithë janë të sjellshëm me njëri-tjetrin. Kushdo që ndjek Jezusin në jetën e tij ose të saj do ta përjetojë gjithashtu këtë. Ashtu si Jezusi, Pali na

thërret të duam dhe të bekojmë armiqtë tanë (v. 14). Nga ana jonë dhe për aq sa varet nga ne të jetojmë në paqe me të gjithë njerëzit (v. 17-18). Kjo nuk do të thotë se duhet t'i lejojmë të tjerët të përfitojnë prej nesh. Do të thotë, siç shpjegon Pali në vargjet 19-21, se ne besojmë në drejtësinë e Perëndisë dhe në gjykimin e Tij. Pikërisht duke shkuar në këtë rrugë, ne mund të jemi një udhërrëfyes i gjallë për Jezus Krishtin.

Pyetja 4

- Si përpiqeni të jetoni në paqe me njerëzit e tjerë, madje edhe me ata që nuk kanë besim apo kanë një besim tjetër?
- Si mund të përpiqemi ne si kishë të sjellim paqe në qytetin, fshatin, lagjen tonë? Jepni disa shembuj.

Në vargjet e Biblës që lexojmë sot, ka një listë ushtrimesh praktike. Zgjidhni një nga lista e mëposhtme që ndonjëherë ju duket e vështirë, por që dëshironi ta praktikoni javën e ardhshme.

9 Dashuria le të mos jetë me hipokrizi; urreni të keqen dhe ngjituni pas së mirës.

10 Duani njeri tjetrin me dashuri vëllazërore; në nderim tregoni kujdes njeri me tjetrin.

11 Mos u tregoni të përtuar në zell; jini të zjarrtë në frymë, shërbeni Perëndisë,

12 të gëzuar në shpresë, të qëndrueshëm në shtrëngime, këmbëngulës në lutje;

13 ndihmoni për nevojat e shenjtorëve, jini mikpritës.

14 Bekoni ata që ju përndjekin, bekoni dhe mos mallkoni.

15 Gëzohuni me ata që gëzohen, dhe qani me ata që qajnë.

16 Kini të njëjtat mendime njeri me tjetrin; mos lakmoni për lart, por rrini me të përunjurit; mos e mbani veten për të mënçur.

17 Mos ia ktheni kurrkujt të keqen me të keqe, kërkonit të bëni të mirën përpara gjithë njerëzve.

18 Po të jetë e mundur dhe aq sa varet prej jush, jetoni në paqe me gjithë njerëzit.

Në javën e ardhshme dua të mendoj veçanërisht për vargun .....

Lutje

Pyesni paraprakisht nëse dikush ka falënderime specifike ose pika lutjeje. Lutuni që Zoti t'ju ndihmojë të jeni një kishë ku ka dashuri dhe unitet. Lutuni që më shumë njerëz të ndiejnë gjithashtu dëshirën për t'u bashkuar me kishën tuaj.

Tema e katërt: Mikpritje dhe një qëndrim i hapur

Mikpritje dhe një qëndrim i hapur

Lutje

Falënderoni Zotin që ju bashkoi këtu dhe përmendni disa pika konkrete falënderimi dhe lutjeje. Së fundmi, lutuni për praninë e Zotit në këtë takim dhe për udhëheqjen e tij në këtë bisedë.

Ndarja e tregimeve

Në fund të takimit të mëparshëm, ju zgjodhët një varg biblik nga Romakëve 12. Gjatë javës së kaluar, ju jeni përpjekur të mendoni për këtë. Diskutoni me njëri-tjetrin se si jeni përpjekur ta bëni këtë shumë praktike.

Lexoni Biblën

Luka 14:1-14

1 Dhe ndodhi që një ditë të shtunë, kur ai hyri në shtëpinë e një kryetari të farisenjve për të ngrënë bukë, ata po e përgjonin;

2 dhe ja, para tij ishte një njeri hidropik.

3 Dhe Jezusi, duke iu përgjigjur mësuesve të ligjit dhe farisenjve, tha: "A është e lejueshme të shërosh ditën e shtunë?"

4 Por ata heshtën. Atëherë ai e mori për dore atë, e shëroi dhe e nisi të shkojë.

5 Pastaj, duke iu përgjigjur atyre, tha: "Cili nga ju, po t'i bjerë gomari i vet ose kau në një pus, nuk e nxjerr menjëherë jashtë ditën e shtunë?".

6 Por ata nuk mund të përgjigjeshin asgje për këto gjëra.

7 Dhe, duke vënë re se ata zgjidhnin vendet e para në tryezë, Jezusi u thoshte atyre këtë shëmbëlltyrë duke thënë:

8 "Kur je ftuar në dasmë, mos u ul në krye të vendit, sepse ai njeri mund të ketë ftuar një tjetër që është më i rëndësishëm se ti,

9 dhe ai që të ftoi ty dhe atë të të mos vijë e të thotë: "Lëshoja vendin këtëj". Dhe atëherë ti, plot turp, do të shkosh të zësh vendin e fundit.

10 Por, kur je ftuar, shko e rri në vendin e fundit që, kur të vijë ai që të ka ftuar, të thotë: "O mik, ngjitu më lart". Atëherë do të jesh i nderuar përpara atyre që janë në tryezë bashkë me ty.

11 Sepse kushdo që e larton veten do të poshterohet, dhe kush e poshtëron veten do të lartohet".

12 Ai i tha edhe atij që e kishte ftuar: "Kur shtron drekë a darkë, mos i thirr miqtë e tu, as vëllezërit e tu, as farefisnin tënd, as fqinjët e pasur, se mos ata një herë të të ftojnë ty, dhe kështu ta kthejnë shpërblimin.

13 Por, kur të bësh një gosti, thirr lypësit, sakatët, të çalët, të verbërit;

14 dhe do të jesh i lum, sepse ata nuk kanë se si të ta kthejnë shpërblimin; por shpërblimi do të të jepet në ringjallje të të drejtëve".

Pyetja 1

- a. Në cilat vargje biblike shihni diçka mikpritëse?
- b. Në cilat vargje biblike nuk shihni asnjë mikpritje?

Këshilla për mysafirët

Në kohën e Biblës, të ftuarit shtrihen në divane në vendin e nderit, në krye të tryezës. Kriteri për rregullimin e vendeve është se sa i rëndësishëm është dikush. Pra puna e dikujt, nëse ka shumë para, mosha e tij, etj. Të ftuarit e rëndësishëm vijnë gjithmonë më vonë, mbreti edhe i fundit. Një mikpritës ka të drejtë të rregullojë tryezën sipas dëshirës së tij.

Sa turp nëse më pas zëvendësohesh në një vend më pak të rëndësishëm. Sidomos në një dasmë, siç thotë Jezusi në këtë shëmbëllturyrë. Ai vëren se shumë njerëz kërkojnë një vend nderi për veten e tyre (vs.7). Por nëse ju vetë zini një vend të rëndësishëm, ju rrezikoni të zëvendësoheni (v. 9).

Në këtë pasazh të Biblës turpi dhe nderi janë kundër njëri-tjetrit; bëhet fjalë për të poshtëruar apo lartësuar. "Mos rrezikoni, më mirë gjeni një vend të ulët," thotë Jezusi. "Atëherë ju keni një shans që pritësi do t'ju kërkojë të shkoni më lart" (v. 10). Këtu shohim një mendim biblik: Zoti përul ata që lartësojnë veten dhe lartëson ata që përulin veten (v. 11). Kjo thuhet gjithashtu, për shembull, te Luka 18:14, 1 Pjetrit 5:5. Vetë Jezusi e përul Vetën, prandaj Zoti e ka lartësuar shumë Atë (Filip.2).

Dëshira për njohje dhe nder

Ambicia është një motiv i fortë për veprimin njerëzor. Shumë njerëz përpiqen të arrijnë një vend nderi, për t'u parë si numri një. Dëshira për të arritur majat nuk është e gabuar në vetvete. Ju mund të shumoheni me talentet që Zoti ju ka dhënë. Për sa kohë që nuk është në kurriz të të tjerëve. Shpesh e shohim këtë të ndodhë në një "shoqëri të performancës", ku njerëzit mendojnë fillimisht për veten.

Për disa, jeta e tyre sillet rreth numrit të ndjekësve dhe pëlqimeve që marrin në Facebook ose Instagram.

Ky mentalitet gjithashtu mund të krijojë një pengesë midis njerëzve në kishë. Përveç kësaj, edhe midis një kisha dhe një kisha tjetër. Ndonjëherë një kishë e gjen veten më ortodokse / misionare / më të orientuar drejt të rinjve, etj, sesa një kishë tjetër. Është shumë e lodhshme të jetosh kështu: A po më shohin? A jam mjaft interesant? Si mund të sigurohem që të shkoj përpara? Pse kam kaq pak "pëlqime" në Facebook sot? Kjo krijon shumë stres.

Pyetja 2

- a. A njihni njerëz, sjellja e të cilëve është shumë e përqendruar në atë që të tjerët mendojnë për ta? Mendoni për ndjekësit në Facebook / Instagram.
- b. A njihni ndonjë kishë apo pastorë që i kushton shumë vëmendje asaj që të tjerët mendojnë se ata janë shumë të mirë dhe të rëndësishëm?
- c. Çfarë do të dëshironit t'u thoshit këtyre njerëzve?

Këshilla për zotin ose zonjën e shtëpisë

Nuk është mirë nëse në çdo gjë mendoni se: Çfarë përfitimi do të më sjellë kjo? Jezusi thotë: “Ju ftoni fqinjët e pasur, sepse ata fqinjë të pasur do t'ju ftojnë përsëri” (vargu 12). Nëse unë bëj diçka për ju, pres diçka në këmbim.

Ndonjëherë kjo sjell lëndim: Ju mendoni se keni një miqësi të vërtetë me dikë, por kur sëmureni ose po përballeni me situata të vështira, personi tjetër duket se ju ka harruar plotësisht. Në raste të tilla, miqësia rezulton se nuk ka të bëjë me ju si person, por kryesisht me atë se çfarë përfitimi ka tjetri nga ndikimi, paratë apo pozicioni juaj. Ajo që gjithashtu ndodh ndonjëherë është që njerëzit të ndihmojnë njëri-tjetrit, por që në të vërtetë nuk e bëjnë këtë për personin tjetër, por për t'u nderuar dhe për të marrë mirënjohje për vete. Ju i shërbeni tjetrit jo nga dashuria, por thellësisht nga interesi vetjak.

Jezusi u bën thirrje njerëzve që t'i ftojnë njerëzit me vetëmohim. Pra, njerëzit që nuk mund të bëjnë asgjë në këmbim nëse kanë shijuar mikpritjen tuaj.

Ai përmend katër kategori njerëzish që ishin të përjashtuar nga shoqëria në atë kohë (vargu 13):

- të varfërit
- të paaftët
- të paralizuarit
- njerëz të verbër

Këta njerëz as nuk u lejuan të hynin në tempull (2 Sam. 5:8). Por dashuria e Jezusit shkon për këta njerëz. Shërimi i atij njeriu hidropik (dikush që mban shumë ujë në trupin e tij) në vargun 4 është provë e kësaj. Ata nuk kanë asnjë mjet për të shlyer ndonjë gjë, por janë të mirëpritur (vargu 14). Nëse i ftoni, si mikpritës nuk do të merrni shpagimin këtu në tokë, por në të ardhmen: në ringjalljen e të drejtëve (vargu 14). Është premtimi i mbretërisë së ardhshme.

Pyetja 3

Nëse i zbatoni fjalët e Jezusit në kishën tuaj, ndaj kujt është veçanërisht mikpritëse kisha juaj?

- a. Për anëtarët e kishës tuaj apo edhe për njerëzit që nuk i përkasin (ende) kishës?
- b. Jepni shembuj konkretë.

Mikpritja si një akt imitimi dhe dashurie

Për Jezusin, drejtësia do të thotë se po hapni zemrën dhe shtëpinë tuaj ndaj atyre që përndryshe nuk do të ftoheshin. Kjo vlen për shtëpinë tuaj, por edhe për "shtëpinë e kishës". A pranohen dhe priten njerëzit në kishë, apo shihen me dyshim nëse janë të ndryshëm nga shumica? Si kishë, a jemi të hapur ndaj njerëzve nga "skajet e prishura" të shoqërisë? Kjo na nxjerr nga zona jonë e rehatisë.

Vetë Jezusi e la vendin e tij të rehatshëm në qiell kur zbriti në tokë dhe kërkoi të dëbuarit e shoqërisë për t'u treguar atyre diçka nga mbretëria e tij. Nëse i mirëpresim me ngrohtësi edhe "të huajt" me zemër të prekur dhe qëndrojmë pranë tyre, atëherë ata mund të shohin tek ne një pasqyrim të Jezusit. Në këtë mënyrë kisha mund të jetë si një bujtinë ku të gjithë hyjnë dhe mund të pushojnë.

Pyetja 4

Diskutoni fjalinë:

“Mikpritja është e vlefshme vetëm kur flasim për Jezusin”.

Në lëvizje

Qyteti më i madh në botë, Tokio (Japoni), është shumë i populluar me 35 milionë banorë, por në të njëjtën kohë jeta është shumë e vetmuar. Të gjithë punojnë ditë të gjata dhe udhëtojnë në përrunj të mëdhenj pranë njëri-tjetrit pa parë njëri-tjetrin.

Për ta thyer këtë vetmi, kisha "Grace City Church Tokyo" doli me një ide të thjeshtë: "Share Grace" (Ndani hirin). Shumë japonezë kanë një karakter disi të pasigurt dhe të turpshëm, kështu që hapja e shtëpisë së tyre për të tjerët është paksa e frikshme për ta. Kjo është arsyeja pse u bë një "manual", diçka që i përshtatet jetës së strukturuar në Japoni. Ky manual shpjegon hap pas hapi se si ta organizoni këtë. Për shembull:

- kë fton,
- kur është një kohë e mirë,
- si i fton njerëzit,
- cila menu është praktike
- për çfarë mund të flisni, etj.

Kultura shqiptare/kosovare është shumë më pak e organizuar. Dhe njerëzit kanë shumë më tepër kohë për takime sesa në Tokio.

- a. Ju (apo ju si familje) ftoni ndonjëherë njerëz të tjerë për kafe apo një vakt? A janë gjithmonë miq apo familjarë të ngushtë apo edhe njerëz që nuk i njihni shumë mirë?
- b. Kush në fshatin apo lagjen tuaj është i vetmuar dhe do të kënaqej me një ftesë për të ngrënë darkë ose për të pirë kafe me ju?

Ndarja e tregimeve

Kishat që duan të jenë ungjillëzuese po zbulojnë gjithnjë e më shumë vlerën e "të ngrënit së bashku". Gjithashtu në Bibël ne shohim shpesh mikpritjen dhe një vakt. Kishat në Evropë, për shembull, ftojnë refugjatët ose emigrantët të hanë me ta. Njerëzit përjetojnë se janë të mirëpritur dhe se i përkasin. Ne do të shohim tani videon "Tavolina e Shpresës".

- Çfarë vini re për mikpritjen në këtë video?
- Si mund të organizoni ju si kishë një vakt edhe për njerëzit e vetmuar?

Lutje

Pyesni nëse dikush ka falënderime specifike ose pika lutjeje. Falënderoni Zotin për hirin e Tij që ju tregon nëpërmjet Krishtit, por edhe materialisht. Përmendni shumë konkretisht disa bekime materiale që merrni dhe mund të jepni prej Tij.

Lutuni që Zoti të sjellë në rrugën tuaj njerëz që janë fjalë për fjalë të uritur ose njerëz që kanë nevojë për vëmendje dhe dashuri.

Tema e pestë: Ndani dhe shërbeni së bashku

Ndani dhe shërbeni së bashku

Lutje

Lutja

Faleminderit Zotit që ju bashkoi këtu. Lutuni për praninë e Zotit në këtë takim dhe udhëzimin e tij në këtë bisedë.

Hyrje Studimi i Biblës

Pak para se Jezusi të vdiste në kryq, ai flet për fundin e botës. Ai parashikon se si do të ndodhin disa gjëra. Do të bëhet një ndarje midis atyre që i përkasin Zotit dhe atyre që nuk i përkasin Zotit. Bibla flet për delet dhe dhitë. Bëhet fjalë për gjykimin përfundimtar. Këto fjalë të Jezusit nuk janë të lehta për t'u kuptuar.

Mateu 25:31-46

31 "Dhe kur të vijë Biri i njeriut në lavdinë e tij, bashkë me të gjithë engjëjt e shenjtë, atëherë do të ulet mbi fronin e lavdisë së vet.

32 Dhe të gjithë kombet do të mbliidhen para tij; dhe ai do ta ndajë njërin nga tjetri ashtu si i ndan bariu delet nga cjeptë.

33 Dhe delet do t'i vërë në të djathtën e tij dhe cjeptë në të majtën.

34 Atëherë Mbreti do t'u thotë atyre që do të jenë në të djathtën e tij: "Ejani, të bekuar të Atit tim; merrni në trashëgim mbretërinë që u bë gati për ju që nga krijimi i botës.

35 Sepse pata uri dhe më dhatë për të ngrënë, pata etje dhe më dhatë për të pirë; isha i huaj dhe më pritët,

36 isha i zhveshur dhe më veshët, isha i sëmure dhe ju më vizitonit, isha në burg dhe erdhët tek unë".

Lexoni Biblën

37 Atëherë të drejtët do t'i përgjigjen duke thënë: "Zot, kur të pamë të uritur dhe të dhamë për të ngrënë; ose të etur dhe të dhamë për të pirë?"

38 Dhe kur të pamë të huaj dhe të pritëm ose të zhveshur dhe të veshëm?

39 Dhe kur të pamë të lënguar ose në burg dhe erdhëm te ti?"

40 Dhe Mbreti duke iu përgjigjur do t'u thotë: "Në të vërtetë po ju them: sa herë ia keni bërë këtë ndonjërit prej këtyre vëllezërve të mi më të vegjël, këtë ma bëtë mua.

41 Pastaj ai do t'u thotë edhe atyre që do të jenë në të majtë: "Largohuni nga unë, të mallkuar, në zjarr të përjetshëm, të përgatitur për djallin dhe engjëjt e tij.

42 Sepse pata uri dhe nuk më dhatë për të ngrënë, pata etje dhe nuk më dhatë për të pirë,

43 isha i huaj dhe nuk më pritët, i zhveshur dhe nuk më veshët, i sëmurë dhe në burg dhe nuk erdhët të më shihni".

44 Atëherë edhe ata do t'i përgjigjen duke thënë: "Zot, kur të pamë të uritur ose të etur, ose të huaj, ose të zhveshur, ose të lëngatë ose në burg dhe nuk të shërbyem?"

45 Atëherë ai do t'u përgjigjet atyre duke thënë: "Në të vërtetë ju them: sa herë nuk ia keni bërë këtë ndonjërit prej këtyre më të vegjëlve, këtë nuk ma bëtë as edhe mua".

46 Dhe ata do të shkojnë në mundim të përjetshëm, dhe të drejtët në jetën e përjetshme".

Pyetja 1

- Çfarë "veprash mëshire" përmend Jezusi në këtë fragment?
- A mund të mendoni për disa vepra të tjera më bashkëkohore?

Gjykim

Ky pasazh biblik ka të bëjë me gjykimin e fundit. Jezusi e lidh drejtpërdrejtë këtë me shërbimin ndaj të afërmit. Kontributi juaj

dhjakonal është diçka që Gjykatësi qiellor e merr parasysh në atë gjykim të fundit, siç lexojmë këtu. Jezusi fillon duke pikturuar një tablo të së ardhmes: Ai vetë ulet si Gjykatësi në fron, i rrethuar nga engjëj në shkëlqimin qiellor (v. 31). Të gjitha kombet qëndrojnë përpara fronit të tij (v. 32), kushdo që ka dëgjuar për të. Prandaj, gjykimi supozon shpalljen e ungjillit mbarë botës.

Shumë serioze

Seksioni është ngarkuar me seriozitet të thellë që në fillim: delet ndahen nga dhitë. Bëhet fjalë për gjykimin e fundit, të përjetshëm. Para kësaj, Jezusi iu referua vetes si Bariu i Mirë, duke iu referuar dashurisë së Tij mbrojtëse dhe vetëmohuese për ata që i përkasin Atij (Gjoni 10:11-14). Por ndonjëherë edhe një bari duhet të marrë vendime për jetë a vdekje.

Ai i njeh delet e tij dhe e merr këtë parasysh. Mateu ka paralajmëruar më parë se gjykimi nuk do ti prekë njësoj të gjithë ata që janë në kishë (Mat. 7:21). Delet mund të jenë në të djathtën e tij, vendi i nderit, dhitë duhet të jenë në të majtë të fronit (v. 33). Imazhi i dhive si ata që nuk shpëtohen është i kuptueshëm kur mendon se në atë kohë shihej si një kafshë inferiore.

Ai i njeh delet e tij dhe e merr këtë parasysh. Mateu ka paralajmëruar më parë se gjykimi nuk do ti prekë njësoj të gjithë ata që janë në kishë (Mat. 7:21). Delet mund të jenë në të djathtën e tij, vendi i nderit, dhitë duhet të jenë në të majtë të fronit (v. 33). Imazhi i dhive si ata që nuk shpëtohen është i kuptueshëm kur mendon se në atë kohë shihej si një kafshë inferiore.

Ndarja e tregimeve

Do të shihni një video për veprat e mira pasi ato janë të rëndësishme në Kishën Katolike Romake.

- Një nga ato vepra të mira nuk përmendet tek Mateu 25. Cila është ajo?
- Çfarë veprash mëshire po bëni aktualisht si kishë?
- Cilat vepra të mëshirës nuk i bëni kurrë si kishë?
- Si mendoni: A jemi tani të shpëtuar me anë të besimit apo me vepra?

Të bekuarit

Jezusi këtu i referohet vetes si Mbret, ai që ka pushtetin gjyqësor. Ai i ndan njerëzit në dy grupe. Ata në të djathtën e tij ai i quan "të bekuar" (v. 34). Këtë term do ta gjeni edhe te Ligji i Përtërirë 27 dhe 28, ashtu si e kundërta "i mallkuar". Ai tashmë e ka rezervuar mbretërinë e tij për ta në krijim. Ky është hir 100%. Por Ai vazhdon të shpjegojë se ata i detyrohen gjithashtu qëndrimeve dhe veprimeve të tyre ndaj Tij kur Ai kishte nevojë për ushqim, pije, strehim, veshje, kujdes dhe vëmendje (v. 35, 36). Ne sapo folëm për hirin 100%, por më pas është e habitshme që njerëzit këtu gjykohen në bazë të veprimeve të tyre! Si lidhet kjo me zbulimin e Palit, Luterit dhe Kalvinit se ne jemi të shpëtuar "pa veprat e ligjit, vetëm nëpërmjet besimit"? Megjithatë, ai gjykim me sa duket ka të bëjë me shkallën e drejtësisë që keni kërkuar (shih gjithashtu Mat. 6:33: "Por së pari kërkonti mbretërinë e Perëndisë dhe drejtësinë e tij").

Pyetja 2

Në kishat ungjillore ka gjithmonë shumë vëmendje për shpëtimin tonë personal. Në këtë pasazh, shpëtimi lidhet shumë qartë me shërbimin dhe ndihmën tonë të tjerët.

- a. Sa e rëndësishme mendoni se do të jetë shërbimi dhe mëshira në Ditën e Gjykimit, ndërsa jetët tona peshohen dhe vendosen se ku do ta kalojmë përjetësinë?
- b. Si mund ta inkurajojmë njëri-tjetrin që të jemi më aktivë në jetën tonë personale dhe si kishë në shërbesën dhe ndihmën ndaj të tjerëve?

Drejtësia

Urdhërimi i dashurisë te Mateu 22:37-39 për dashurinë ndaj Perëndisë dhe dashurinë ndaj të afërmit tuaj si veten tuaj, tregon gjithashtu lidhjen midis besimit dhe shfaqjes së tij në veprat e mëshirës. Pra, disi ka një lidhje midis Mbretit që po vjen dhe njerëzve

ndaj të cilëve tregohet mëshirë. Jezusi e identifikon veten me më të voglin e shoqërisë. Ne e shohim Krishtin në personin tjetër.

Kjo do të thotë që ju mund ta takoni Atë në të gjithë, të krishterë apo jo të krishterë. Kur njerëzit pyesin se ku është Zoti në vuajtje, ja një përgjigje befasuese: në vështrimin e njeriut që vuan takoni Krishtin. Për aq sa i është bërë njërit prej vëllezërve të mi më të vegjël, ju ma kenë bërë Mua (v. 40), thotë Jezusi.

Pyetja 3

- a. Cilët janë "vëllezërit më të vegjël" për të cilët flet Jezusi në vargun 40?
- b. Çfarë mendoni? Kush janë ata që quhen "ndonjërit prej këtyre më të vegjëlve" në vargun 45? Vetëm të krishterët, apo edhe jo të krishterët?

Nuk ka justifikime

Këto fjalë të Jezusit na privojnë nga çdo justifikim për të mos u kujdesur për personin në nevojë. Edhe nëse ndihma jonë ndonjëherë duket e vogël dhe me pak rëndësi.

Nga ana tjetër, duhet të jemi të kujdesshëm që të mos i ngarkojmë shumë vetes. Jo të gjitha nevojat e gjithë botës mund të vendosen mbi supet tona. Një thënie hebreje thotë:

"Kushdo që shpëton një person ka shpëtuar botën".

Këto fjalë vijnë nga goja e vetë Jezusit. Këto fjalë lidhen me shëmbëlltyrën e dhjetë vajzave dhe shëmbëlltyrën e talenteve që Jezusi tregon menjëherë përpara saj. Lutuni dhe rrini zgjuar, bëni atë që gjeni për të bërë, e kështu me radhë, mbretit që do të vijë. Dhjakonia nuk është një opsion për kishën dhe të gjithë besimtarët, është e gjitha pjesë e saj, përndryshe do të ketë dënim të përfundimtar.

(v. 46). Dhe kjo është një fatkeqësi, lexojmë në vargun 41. Në veprimin dhjakonal ka të bëjë me kujdesin për njerëzit:

- buka,
- strehimi dhe
- vëmendja ndaj atyre që kanë nevojë.

Gjëra të tilla të zakonshme janë objekt i Gjykimit të Fundit.

Me siguri çdo anëtarë i kishës ka diçka për të ofruar.

Pyetja 4

- a. Çfarë aktivitete dhjakonale bëni në kishën tuaj?
- b. A ka aktivitete të tjera dhjakonale që mund të filloni? Mendoni për (grupe) njerëzish në fshatin / lagjen tuaj që kanë nevojë urgjente për ndihmë.
- c. A ka ndonjë organizatë me të cilën kisha juaj mund të bashkëpunojë?

Ndarja e tregimeve

Në qytetin Ibague, Kolumbi, takojmë dikë që ka një zemër për njerëzit në zonat e varfra të qytetit: Ana Maria; një vajze e re entuziaste. Ajo është 16-vjeçare. Përveç punës së fëmijëve në kishë, ajo, ashtu si gjyshja e saj, shkon çdo të premte në lagjen e privuar Boqueron. Atje ajo ndan jetën e saj me fëmijët që vështirë se e dinë se çfarë është dashuria. Shumë baballarë mungojnë dhe nënat shpesh nuk janë në gjendje të sigurojnë për familjen e tyre.

Fëmijët nuk e pranuan menjëherë Ana-Marinë. Në një moment, ajo u rrah nga disa fëmijë. Bashkëmoshatarët e shkollës mendojnë se ajo është e çmendur. “Nuk do të ndërhysh me njerëzit me të cilët nuk ke lidhje.” Por Ana-Maria bën një zgjedhje të vetëdijshme. Ajo thotë: “Nëse shokët e klasës duan të më kontaktojnë, vijnë me mua. Zoti është numër një për mua”.

Besoj se asnjë e premte nuk është pa vlerë këtu, sepse i sheh fëmijët që ndryshojnë para syve të tu. Ata kanë nevojë për shumë dashuri! Për mua, ndarja e dashurisë së Zotit është një gjë e vazhdueshme. Zoti na thotë t'u bëjmë mirë të gjithëve, të gjithë njerëzve. Dhe kur i shërben Perëndisë, nuk ka rrugë të lehtë!”

Ana-Maria më vonë bën një deklaratë të bukur që e përshkruan punën e saj këtu: “Edhe pse kjo punë ndonjëherë më kushton lot, nga fëmijët marr pafundësisht më shumë sesa mund t'u jap!” Ndërkohë, njerëz të ndryshëm nga kisha janë të përfshirë në punë: Të rinjtë ndihmojnë në programet për fëmijë dhe të moshuarit përgatisin ushqim për fëmijët. Kështu kujdesen për njerëzit që kanë më pak!

- Çfarë mendoni për historinë e Ana Marisë?
- Çfarë kërkon nga ju "ndarja e jetës" me njerëzit në vështirësi?

Shërbeni dhe ndani

Nëse dëshironi të shërbeni si grup dhe të ndihmoni njerëzit, regjistrohuni si vullnetar, për shembull, në SHKBSH (të burgosurit) Banka e Ushqimit, Teen Challenge (njerëz që janë të varur nga droga) ose në një organizatë tjetër. Regjistrohuni me ta si individ ose si grup dhe diskutoni se çfarë mund të bëni për të ndihmuar këta njerëz.

Lutja

Falënderoni Zotin për hirin e tij të madh dhe aftësinë për t'ua përcjellë atë dashuri të tjerëve. Lutuni që sytë, veshët dhe zemrat e hapura të jenë të vetëdijshëm për nevojën brenda dhe jashtë kishës dhe për të kërkuar drejtësi. Kërkoni një bekim për aktivitetet e Kishës që ndihmojnë ata në nevojë me dashuri dhe kujdes.

FOKUSI
Albania - Kosova

www.fokusi.al

Fokusi

info@fokusi.al

0697013501